

Horváth Gideon

Hungary

About the artist

- Born in 1990, West-Berlin
- Transitioned into an artistic practice after studying film at Universit  Paris VIII (2010-2013) and intermedia at the University of Fine Arts in Budapest (2014-2015).
- He centres his researches on subversive theories
- After focusing on post-anthropocentric questions and queer theory, he recently started expanding into broader interdisciplinary inquiries. He examines fundamentally negative concepts from subversive perspectives, including shame, vulnerability, and failure.
- Beeswax has become a signature material in his practice, explored as an ambivalent substance the fragility of which is as significant to him as its resilience. He frequently combines it with metal, porcelain, and silk.

Artwork

About the artwork

I am interested in the feather as an open symbol. It is a form that is very difficult to capture, and it stands in contrast to the hard material of porcelain, yet also complements its fragility. Feather is a physical substance, a quill, grown by birds; it is both as visceral and noble a material as wax, and a recurring motif in mythology. Icarus glued the feathers to his wings with wax, which was melted by the Sun. Here, the feather embraced by silk cords splits open to let a substance emerge from within, like the inside of a body emerging from a wound. An idol of transience, a reminder of vulnerability cast into stillness.

Horváth Gideon

Magyarország

A művészről

- 1990-ben született Nyugat-Berlinben
- A Párizsi VIII. Egyetemen tanult filmrendezést (2010–2013), majd a Magyar Képzőművészeti Egyetemen intermédiá szakon (2014–2015), ezt követően fordult a képzőművészeti gyakorlat felé.
- Kutatásainak középpontjában a felforgató elméletek állnak.
- A poszt-antropocentrikus kérdések és a queer elmélet vizsgálata után újabban szélesebb körű, interdiszciplináris kutatások felé fordult. Alapvetően negatív fogalmakat vizsgál felforgató perspektívából, többek között a szégyent, a sebezhetőséget és a kudarcot.
- A méhviasz művészeti gyakorlatának meghatározó anyagává vált, amelyet ambivalens anyagként vizsgál: törekénysége éppolyan fontos számára, mint ellenálló képessége. Gyakran kombinálja fémmel, porcelánnal és selyemmel.

A mű

A műről

A toll nyitott szimbólumként érdekel. Olyan forma, amelyet nagyon nehéz megragadni, és kontrasztot alkot a porcelán kemény anyagával, ugyanakkor kiegészíti annak törekénységét is. A toll fizikai anyag, a madarak által növesztett tollszár; éppolyan zsigeri és nemes anyag, mint a viasz, és a mitológiában is visszatérő motívum. Ikarosz viasszal erősítette tollait a szárnyaira, amelyet aztán megolvasztott a Nap. Itt a selyemszinórokkal körülölelt toll szétnyílik, hogy belsejéből előbukkanjon egy anyag, mintha egy seb belsejéből tárulna fel a test belseje. A mulandóság bálványa, a sebezhetőségre emlékeztető, mozdulatlanságba öntött emlék.